

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/22/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613010047
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Zeleňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8613010047.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.9.2013, v trestnej veci obžalovaného O. G. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T 17/2013 zo dňa 2.5.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obž. O. G..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného O. G. za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods.2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

-v mesiaci jún 2012 a november 2012 ako zamestnanec spoločnosti GS Eurotherm, s.r.o., so sídlom v N. č. XXX, okr. S. nad H., prevzal od klientov za vykonané montážne práce hotovostné platby vo výške 3 696 eur a 8 610 eur, pričom zamestnávateľovi odovzdal iba sumu 3 683 eur, čím spoločnosti GS Eurotherm, s.r.o. N. spôsobil škodu vo výške 8 623 eur, ktoré použil pre vlastnú potrebu, pričom až následne z tejto čiastky splatil sumu 2 031,51 eur.

Za to mu podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 16 /šestnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť spoločnosti GS EUROTHERM, s.r.o., N. č. XXX, okr. S. nad H. škodu vo výške 6 591,49 eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, avšak len, čo do výroku o treste podal prostredníctvom zvoleného obhajcu odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na svoje priznanie, opätovne ľutoval svoje konanie. Žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a uložil mu trest nespojený s nepodmienečným výkonom trestu, pretože jeho prvoradým cieľom je nahradiť poškodenej spoločnosti spôsobenú škodu, pričom k odvolaniu doložil aj písomné vyjadrenie konateľa poškodenej spoločnosti GS EUROTHERM s.r.o., O. D., z ktorého plynie, že obžalovanému držia pracovné miesto, keďže je skúseným a šikovným odborníkom.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že prihliadal najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., teda na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaný v mieste bydliska ani zamestnávateľom nebol hodnotený negatívne, v minulosti bol viackrát súdne trestaný, keď v registri trestov má sedem záznamov, pričom v štyroch prípadoch ide o odsúdenia staršie ako desať rokov, v troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T 76/2011 zo dňa 20.10.2011, pričom mu bol uložený podľa § 221 ods.2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov, zároveň bol zrušený výrok o treste v rozhodnutí Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T 53/2011 zo dňa 21.7.2011, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. Správne pritom poukázal súd prvého stupňa na ust. článku V písm. b), e) rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky z 2.januára 2013 o amnestii, publikovanom v zbierke zákonov pod č. 1/2013 Z. z., z ktorých ustanovení vyplýva, že obžalovaný O. G. nie je účastný amnestie prezidenta republiky, keďže mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody, pričom jedným z trestných činov, za ktorý mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody, bol trestný čin zanedbania povinnej výživy.

Aj podľa názoru krajského súdu teda obžalovanému poľahčovalo, že k spáchaniu trestného činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.). Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., však krajský súd u obžalovaného nezistil. K použitiu ust. § 36 písm. n/ Tr. zák. by totiž malo, podľa názoru krajského súdu, dochádzať v tých prípadoch, keď páchatel trestnej činnosti vyvinie osobitnú, zvláštnu aktivitu v smere objasnenia ním spáchanej trestnej činnosti, napr. označí dôkazy alebo ďalších spolupáchateľov, ktoré by orgány činné v trestnom konaní neodhalili vôbec alebo len so zvýšenou námahou, nie však v prípade len priznania bez ďalšieho, pretože táto okolnosť je zohľadnená v ust. § 36 písm. l/ Tr. zák., pričom z obsahu spisu nevyplýva, že by obžalovaný v prejednávanej veci takúto osobitnú aktivitu vyvinul. Napokon krajský súd nezistil u obžalovaného ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. teda, že obžalovaný už mal byť za trestný čin odsúdený, pretože jediné predchádzajúce odsúdenie, ktoré nebolo zahladené, resp. ktoré nie je staršie ako desať rokov, je odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T 76/2011 zo dňa 20.10.2011, na ktoré však súd prihliadal ako na dôvod, pre ktorý nebolo možné podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody (§ 49 ods.2 Tr. zák.), pokiaľ by súd na toto odsúdenie zároveň prihliadať aj ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., došlo by k dvojitému pričítaniu tej istej skutočnosti v neprospech obžalovaného, pokiaľ ide o nezahladené odsúdenie spred viac ako 10-tich rokov, toto sa týka vojenských trestných činov, a preto podľa názoru krajského súdu, ide o odsúdenie takej povahy, že naň ako na priťažujúcu okolnosť nie je na mieste prihliadať. Vzhľadom ale na tú skutočnosť, že u obžalovaného súd prvého stupňa správne konšatoval prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, krajský súd nepovažoval za potrebné len z tohto dôvodu napadnuté rozhodnutie meniť. Prevaha poľahčujúcich okolností si potom vyžiadala v súlade s ust. § 38 ods. 3 Tr. zák. úpravu zákonom stanovenej trestnej sadzby v rozmedzí od 1 do 5 rokov (§ 213 ods. 2 Tr. zák.) v smere zníženia jej hornej hranice o ? z rozdielu medzi jej hornou a dolnou hranicou (§ 38 ods. 8 Tr. zák.), a preto trest bolo možné ukladať v rozmedzí od jedného roka do 3 rokov a 8 mesiacov.

Pri hodnotení osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy podľa názoru krajského súdu nie je možné prehliadnuť, že obžalovaný sa majetkovej trestnej činnosti dopustil opakovane, a to v krátkom časovom odstupe od predchádzajúceho odsúdenia, od páchania ktorej ho neodradilo ani to, že poškodený ako zamestnávateľ mu pri prvom ponechaní si peňazí umožnil zaplatiť spôsobenú škodu v splátkach.

Vzhľadom na uvedené mal aj krajský súd za to, že tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie je v tomto prípade primeraným trestom trest odňatia slobody vo výmere šesťnástich mesiacov, teda mierne nad dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Pre výkon uloženého trestu správne

súd prvého stupňa obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa žalovanej úmyselnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, uloženie opätovného podmieneného trestu odňatia slobody v prejednávanej veci už nebolo možné (§ 49 ods. 2 Tr. zák.)

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.